

ЗАКОН РОДУ

Був колись такий закон — виганяти старих людей які вже не могли роботу робити. Старший син виводив батька чи матір у глухий ліс і там кидав. А один чоловік пішов проти закону: пожалів свого батька, захавав його в землянці глибоко в пущі.

Рік живе старий, другий. Ніхто про те не знає. І впав на їхню землю неврожай лютий, а за ним — холода, затяжна зима. Все поїли люди, навіть те, що на насіння лишали. Розмерзлась земля, а сіяти нічого. Пішов тоді син до батька та й каже: «Будемо гинути, тату. Усі разом». І заплакав. «Не плач, сину, — каже батько. — Є порятунок. Розбері стріху на хаті, розтруси її по полю, і зійде те зерно, що в колосках невимолочене залишилось».

Зробив син так, як батько велів. А за ним і все село порозкривало свої хати. І зійшло жито, густе й могутнє, і був урожай невиданий. І прийшли до того чоловіка люди, і питали, хто навчив його так чинити. Чоловік і признався, що порушив закон, не вигнав батька. Зажадали люди побачити того діда. Він вийшов до них, сивий і згорблений, зіперся на костур і сказав: «Я смерті не боюся, давно готовий до неї. Можете вбити мене, але сина пожалійте, як він мене пожалів».

Заспокоїла діда громада, і прийняли тоді новий закон роду — берегти й шанувати старих людей за роки, за мудрість, слухати їхню раду й чинити так, як скажуть вони. І доглядати їх до самої смерті. А хто не виконає цього закону, то буде проклятий на віки вічні...

За М. Малюком

Що тебе вразило у цій казці? Випиши з тексту новий закон роду. Розкажи у класі про старших у своїй родині, їхню мудрість та знання.

Дата: 01/18/2025

Клас: 5-Б

Предмет: бі. Госінська О.

Завдання:

Читання: "Дивні жицькі, або Павличко
старовинної скрипки". с. 109, Ч. 2-шаги.

Мова: вивчити та чисто відмінкові Ієремія,
виконати впр. 129, с. 52, Ч. 1.

Мовлення: читати "Закон роду"; перекладувати

Пригодництво: читати с. 119-120 (чорнома
лапса), № 3, с. 120 знати і розказувати.